

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொக்களை யின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

Reprint from "Kalaimagal"

பிச்சைப் பாட்டு

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

1

சென்னையில் இப்பொழுதுள்ள ராஜதானிக் கல்லூரி (Presidency College) ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறுபள்ளிக்கூடமாக இருந்தது. அப்போது மாகாணப் பள்ளிக்கூடம் (Provincial School) என்ற பெயரால் அது வழங்கிவந்தது. அக்காலத்தில் அதில் வெவ்வேறு துறைகளில் ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் பற்பல அரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிற் சிறந்த புகழ்வாய்ந்தவர்களாக விளங்கிய வித்துவான் தாண்டவராய முதலியார் முதலியவர்கள் அதில் தமிழ்ப்பண்டிதர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவரான விசாகப்பெருமாளையரென்ற வீரசைவ வித்துவான் இலக்கணப் பயிற்சி மிக்கவர். அவர் இயற்றியுள்ள சிரவணப் பெருமாளையரும் தமிழ்ப்புலமை மிக்கவர். இவ்விருவரும் சிலநூல்களை இயற்றியுள்ளார்; சில பழையநூல்களைப் பதிப்பித்து மிருக்கின்றனர். இவர்களிடத்திற் பாடங்கேட்ட சிறந்த மாணவர்கள் பலர். நிலையம்பூர்ச் சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதரென்பவர் அவர்களுள் ஒருவராவார்.

இவர் தமிழ்மொழியிற் பேரன்புடையவர்; சிறந்த நூற்பயிற்சியுள்ளவர். தம் ஆசிரியர் இயற்றிய பஞ்சலக்ஷண வினாயகம், பாலபோதக இலக்கணமாகியவற்றையும், வேறுநூல்களாகிய கல்வியால விருத்தியுரை, யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை, தண்டவாய் காரம், வச்சணந்திமாலை, விஷப்பிரதிவிஷத் திரட்டு, அரபுநூல்கள், வர் இயற்றிய பரதநூல் முதலியவற்றையும் ஆராய்ந்து பதிப்பித்த

திருக்கிரார். இவர் பல மாணக்கர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லியும் வந்தார்; சித்தூர் ஹைஸ்கூலில் பலவருஷங்கள் தமிழாசிரியராக வேலைபார்த்தார்; திரிசிரபுரம் சி. தியாகராச செட்டியார் ஆறு மாதம் ஓய்வெடுத்துக்கொண்ட காலத்தில் கும்பகோணம் காலேஜிலும் பண்டிதராக இருந்து பாடஞ் சொன்னவர்.

மற்ற வித்துவான்களோடு இவர் மனங்கலந்து பழகிப் பொழுதுபோக்குவார். இவரிடம் பொறுமையென்பது மருந்துக்கும் இல்லை. பழம்புலவர்களுடைய வரலாறுகளை அறிவதிலும் முன்னோர் பாடல்களைத் திரட்டுவதிலும் இவருக்கு மிக்க ஊக்கம் இருந்து வந்தது. எங்கே சென்றாலும், அங்கே வழங்கும் புலவர் வரலாறுகளையும் பழம்பாடல்களையும் கேட்டு இவர் தொகுத்து வந்தார். பலரிடம் வினாவி அவர்கள் எழுதியனுப்பும் தனிச் செய்யுட்களையும் சேர்த்துவந்தார். பழைய பாட்டென்று யார் எதைச் சொன்னாலும் பொறுமையோடு கேட்டு எழுதிக்கொள்வார். இங்ஙனம் பலவகையாகச் சேர்த்துத் தனிப்பாடற்றிரட்டென்னும் புத்தகத்தை ஏறக்குறைய எழுபது வருடங்களுக்கு முன் வெளியிட்டார். இக்காலத்தில் பல தனிப்பாடற்றிரட்டுக்கள் உலாவுகின்றன. முதன் முதலில் அத்தகைய தூலை வெளியிட்ட பெருமை சந்திரசேகர கவிராஜபண்டிதரையே சார்ந்ததாகும்.

இவர் என்பால் அன்புடையவராக இருந்தார். இவருடைய புத்தகத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி நானும் பல செய்யுட்களை எழுதி அனுப்பியதுண்டு. அக்காலத்தில் நான் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இருந்துவந்தேன். இவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்த சமயங்களில் இவரோடு மனமகிழ்ந்து பொழுதுபோக்குவது எனது வழக்கம். என்னுடைய தமிழாசிரியராகிய மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் காலம் சென்றவிட்டமையால் பழையதூல்களில் உள்ள சில சந்தேகங்களை அக்காலத்தில் இவரிடம் கேட்டுத் தெளிந்துகொண்டிருக்கிறேன். கோயம்பிளிதும் இல்லாமல் பொறுமையோடு இவர் பேசுவார்; விஷயங்களை ஆராய்வார்; பிறர் தூஷித்தாலும் கவனியார். நாம் தனிப்பாடல்களைச் சேகரித்த வரலாறுகளைப்பற்றி அவ்வப்போது சொல்வார். அவற்றை அக்காலத்திற் கேட்டபோது எவர்க்கு அளவிறந்த வியப்பு உண்டாகும். அவர் கூறியவற்றின் ஒன்றை இப்போது தெரிவிக்கிறேன் :

சந்திரசேகர கவிராஜபண்டிதர் சென்னையில் இருந்தபோது எண்ணூர் பட்டையிலுள்ள சஞ்சீவிராயன் தெருவிற் சில வருஷம்

கள் வரித் தவந்தார். ஒருநாள் இரவு நிலா நன்றாக எறித்தது. இராப்பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வீடுதோறும் சென்று அன்னப் பிச்சை வாங்கிக்கொண்டே வந்தான். அவன் பல ஊர்களைச் சுற்றினான். பல பாட்டுக்களை அவன் அறிந்திருந்தான். “அம்மா, பிச்சை” என்றுமட்டும் சொல்லிப் பிச்சை வாங்காமல், இனிய சாரீரத்தோடு தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடி அன்னங்கேட்பது அவன் வழக்கம்.

பிச்சைக்காரன் பாடிக்கொண்டே சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர் இருந்த தெருவழியே வந்தான். அவனுடைய இனிய குரல் வீட்டுக்குள் இருந்தவர்களை வெளியே வரச்செய்தது; பெண்டிர் அவன் பாட்டில் மயங்கி அவனுக்கு மனமுவந்து அன்ன மனித்தனர்.

அவன் தெம்மாங்கு, வெண்ணிலாப்பாட்டு, பராபரக்கண்ணி முதலியவற்றைப் பாடுவான். ஒரு கண்ணியில் ஓடினாயே திருப் பித் திருப்பிப் பாடுவான். ஒரு தெரு முழுவதற்கும் அந்த ஒரு கண்ணியே அவனுக்குப் போதியதாக இருக்கும். அன்று வீதியிலாவெளியில் அவனுடைய ஞாபகம் நிலாவைப்பற்றிய பாட்டு வாய்நிற் சென்றது.

“ஊரைச் சுடுமோ”

என்று அவன் ஆரம்பித்தான். தமிழ்ப்பாட்டாக யார் எதைச் சொன்னாலும் கேட்பதில் ஆவல்கொண்ட கவிராஜபண்டிதரை அந்த ஒலி வீட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியே வருவித்தது. பண்டிதர் பிச்சைக்காரனருகிலே சென்று நின்றார். அவன், “ஊரைச் சுடுமோ” என்னும் தொடரையே பலமுறை நீட்டியும் குறுக்கியும் சொல்லிக்கொண்டு ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்றான். பண்டிதருக்கோ அந்த நிமிஷத்திலேயே பாட்டு முழுவதையும் அவன் சொல்லக் கேட்கவேண்டுமென்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. அவனாகச் சொல்லட்டுமென்று காத்திருந்தார். “ஊரைச் சுடுமோ” என்பது அப்போதே ஒரொருமுறைக் கூட அவன் வாயிலிருந்து வரவில்லை.

இவர் பொருமையை இழந்தார்; “அந்தப் பாட்டை முழு வதும் சொல்லிவிடப்பா” என்று கேட்டார். பிச்சைக்காரன் தலையெடுத்துப் பார்த்தான். ஒன்றுமில்லாமற் பிச்சை வாங்குவதை விடச் சில பாட்டுக்களை பாடிப் பிச்சை வாங்க வெண்ணித் தான் பாடிவரும் பாட்டை ஒரு பெரியவர் கவனத்தோடு கேட்டு வருகிறாரென்பதை அவன் உணர்ந்தபோது அவனுக்குள் சிந்திப்பு கர்வமும் உண்டாயிற்று.

“இதோ சொல்கிறேன்” என்று கூறி மடபடியும், “ஊரைச் சுடுமோ” என்றே தொடங்கினான். “இவனுக்கு இதற்கு மேல் தெரியாதோ?” என்ற சந்தேகம் பண்டிதருக்கு உண்டாயிற்று.

பலமுறை “ஊரைச் சுடுமோ” என்பதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிவிட்டு அப்பால் பெரிய புதையலை வெளியிற் கொண்டு வந்தவன் போல அவன்,

“உலகந் தனைச் சுடுமோ”

என்றான்.

அதைக்கேட்ட பண்டிதர் அந்தப் பாட்டு ஒரு வெண்பாவாக இருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்தறிந்தார். “பாட்டின் இனிமை முதலடியிலேயே ததும்பி நிற்கிறது! பின் அடிகள் எவ்வளவு இனிமையாக இருக்குமோ!” என்று ஏங்கினார்.

“ஐயா, நான் மறந்துவிட்டேன். தானாக வந்தால் வரும்; நானாக நினைத்தால் வருவதில்லை” என்றான் பிச்சைக்காரன்.

“யோசித்துப் பார்ப்பா” என்று சொல்லிப் பண்டிதர் அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று அன்னமிடச் செய்தார். அவன் தன்னால் ஆனவரைக்கும் நினைத்து நினைத்துப் பார்த்தும் வரவில்லை. முதலடிக்குமேலே பாடும் வழக்கம் அவனுக்கு இல்லை.

“பாட்டு முழுவதும் உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார் பண்டிதர்.

“நன்றாகத் தெரியும். எனக்கு ஒரு கிழவனார் அந்தப் பாட்டைச் சொல்லித் தந்தார். பிச்சைக்காரனுக்கு ஓரடி போதாதா? ஐயா!” என்றான் அவன்.

பண்டிதர் “எப்போதாவது பாட்டு முழுவதும் ஞாபகம் வந்தால் வந்து சொல்; இனும் தருகிறேன்” என்றார்.

பிச்சைக்காரன், “என்னால் முடிந்தவரையிற் பார்க்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு அடுத்த தெருவுக்குப் போனான். பண்டிதருக்குத் தம் வீட்டில் இருப்புக்கொள்ளவில்லை. அவன் உதலாகக் கொண்டு ஒருகால் அடுத்த தெருவில் பாட்டு முழுவதையும் சொல்லக்கூடுமோவென எண்ணினார்; அவனைப் பின் தொடர்ந்தார். அவன் அங்கும், “ஊரைச் சுடுமோ” என்ற பாட்டையே பாடினான். தெருக்கோடியில் அவனுடைய வாயிலிருந்து இரண்டாவது அடியும் வந்தது:

*ஊரைச் சுடுமோ வுலகந் தனைச்சுடுமோ
ஆரைச் சுடுமோ வழியேனே*

என்று அவன் பாடினான். பண்டிதர் சந்தோஷத்தால் துள்ளிக் குதித்தார்; 'எத்தனை அழகான வெண்பா' என்று மகிழ்ந்தார். 'மற்றப் பகுதியும் இப்படியே இவன் வாயிலிருந்து நழுவி வராதா' என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார். அன்று அந்த இரண்டடிக்கு மேல் பிச்சைக்காரன் திருவாய்மலரவில்லை.

அப்பால் இரண்டு மூன்று நாட்கள், அன்னப்பிச்சை கேட்டு வந்த அவனிடம் இந்தக் கவியைப் பிச்சை கேட்டுக்கொண்டே பண்டிதர் தொடர்ந்து அலைந்தார். ஒரு பயனும் உண்டாகவில்லை. பிச்சைக்காரனும் நாள் முழுவதும் பாட்டை ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தான்; தோற்றவில்லை.

நான்காம் நாள் அவனுக்கு ஞானோதயமானது போலப் பாட்டின் பின்பகுதி உதயமாயிற்று. அதைக்கேட்ட பண்டிதர் சிறந்த குரு ஒருவரிடம் உபதேசம் பெற்றுப் பிரம்மானந்தத்தை அனுபவித்தவர் போலானார். பல வருஷங்கள் தவஞ் செய்து ஓர் அருமையான பிள்ளையைப் பெற்றால் தந்தைக்கு எவ்வளவு ஆனந்தம் உண்டாகும்! பண்டிதர் அடைந்த ஆனந்தம் அதைவிட அதிகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

பண்டிதர் பிச்சைக்காரனுக்கு 'இனம்' கொடுத்தார். வேறு சில செய்யுட்களையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார். அந்தப் பிச்சைக்காரன்தந்த பிச்சையாகிய பாட்டைத் தனிப்பாடற்றிரட்டிற் சேர்த்துப் பதிப்பித்தார். அது வருமாறு:—

*"ஊரைச் சுடுமோ வுலகந் தனைச்சுடுமோ
ஆரைச் சுடுமோ வழியேனே - நேரே
பொருப்புவட்ட மானநகிற் பூங்கோடியீ ரிந்த
நெருப்புவட்ட மான நிலா."

பண்டிதர் பதிப்பித்த தனிப்பாடற் றிரட்டில் உள்ள மற்றப் பாட்டுக்கள் சிலவே அவருடைய ஞாபகத்தில் இருந்தன. அவற்றுள்ளும் இந்தப் பாட்டே அவருடைய மனத்தில் பசுமரத்தாணி போலப் பதிந்து நிலவியது.

*இது விரகநாபத்தால் வருந்திய தலைவி ஒருத்தி நிலாவொளியை வெறுத்துக் கூறியது.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய
நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை
மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு
சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை